

Prejav predsedu strany SMER –sociálna demokracia Roberta Fica na Pracovnom sneme strany SMER – SD konanom 26. apríla 2018 v Častej – Papierničke – 1.časť:

"...maximálne 20 percent energie môžeme venovať vnútorným veciam a 80 percent musíme venovať práci vo vzťahu k ľuďom. Sme v unikátnej situácii, ktorú som niekoľkokrát avizoval, že by možno nebolo zlé rozdeliť pozíciu predsedu strany od pozície predsedu vlády. Dnes v takejto situácii sme. Navyše je mimoriadne turbulentná doba, preto dnešný pracovný snem má jednu jedinou úlohu - prispôbiť štruktúry Smeru - sociálna demokracia a nás všetkých na novú kvalitu politickej situácie, ako aj na to, že budeme fungovať v tandeme predseda strany a predseda vlády, v tandeme predseda vlády a predseda strany. Nechcem teraz dávať žiadnu prednosť tomu, či je to predovšetkým stranícka funkcia alebo je to funkcia štátna. A kým sa dostaneme k tým 20 percentám, o ktorých tu budeme hovoriť veľmi otvorene a chcem uzatvoriť túto 20-percentnú diskusiu dnes, mať všetko pripravené na normálnu prácu do budúcnosti, chcem využiť túto príležitosť, aj to, že sem zavítali medzi nás médiá, aby som urobil aj politické poslanstvo. Ak dovoľíte, rozdelím svoje vystúpenie na dve časti. Prvá časť bude veľmi jasné poslanstvo k našim voličom, sympatizantom, ale určite aj k ďalším ľuďom, ktorí rozmýšľajú, čo sa vlastne na Slovensku stalo a ako sa majú postaviť k ostatným udalostiam. Toto bude verejná časť môjho vystúpenia, po ktorej bude krátka prestávka a bude pokračovať vystúpenie, ktoré sa týka vnútrostraníckych vecí, ktoré už ani zďaleka podľa môjho názoru už nebude tak zaujímavé pre médiá. Preto by som poprosil o pochopenie, že budeme pracovať vyslovene v našej pracovnej atmosfére na našom uzatvorenom pracovnom sneme s tým, že po skončení snemu sme vám k dispozícii na tlačovej konferencii, pripravení odpovedať na vaše otázky.

Začnem vážené delegátky, vážení delegáti, milí priatelia jedným citátom. Slovensku sa darí, ekonomicky rastieme, máme historicky najnižšiu nezamestnanosť, sme krajinou atraktívnou pre zahraničných investorov. Naši študenti môžu študovať v zahraničí, my všetci voľne cestovať a pracovať. Používame rovnakú menu ako väčšina krajín Európskej únie. Užívame si výhody, o ktorých sme v minulosti ani len nesnívali. Koniec citátu. Pravdepodobne viete, kto je autorom týchto slov. Vyslovil ich prezident Slovenskej republiky pán Kiska 22. februára tohto roka 2018 v prejave na Bratislavskom hrade. Hovoril o úspešnom príbehu Slovenska. A aby o tom náhodou niekto nepochyboval, pridám ešte jeden jeho výrok: Keď sa stretávam s kolegami z východnej Európy či z Balkánu, sme dnes my tí, ktorých žiadajú o radu a našu pomoc. Tak, ako sme to kedysi robili my a často sa pýtajú, ako sa nám za tak krátku dobu podarilo stať sa tak úspešnou krajinou, koniec citátu. Dámy a páni, milí priatelia, ak je 25 rokov Slovenskej republiky úspechom, potom sme my strana Smer - sociálna demokracia súčasťou tohto úspechu. Desať rokov z 25 spravujeme krajinu a výrazne sme prispeli k tomu, že platia slová o historicky nízkej nezamestnanosti, atraktivite pre zahraničných investorov a o tom, že Slovensko je dnes moderná a demokratická a slobodná krajina. Sme sa triasli v roku 2016 pred parlamentnými voľbami, či budeme schopní do roku 2020 dosiahnuť nezamestnanosť pod 10 percent. Ale my ju máme na úrovni 5,5 percenta. Získali sme mimoriadne vážnych investorov, čo je len potvrdením, že naša krajina je zdravá, pokiaľ ide o príchod zahraničných investorov. Nemajú žiadne pochybnosti o tom, že ich investície sú bezpečné. Čo sa teda, vážené delegátky a delegáti, závažné zmenilo, že už o štyri dni tieto slová zrazu pre niekoho neplatili. O štyri dni. Áno, o štyri dni objavili dva mladé obete vraždy, ohavného činu, ktorý sa nikdy nemal stať.

Ale opäť sa pýtam, nestali sa podobné činy aj v iných krajinách alebo aj na Slovensku v nejakej inej profesii, ktorá tak isto obhajuje verejný záujem? Prečo v prípade vraždy bývalého predsedu Federálneho ústavného súdu pána Ernesta Valka nebola podobná reakcia? Prečo sa vtedy netancovalo na hrobe Ernesta Valka ako sa dnes tancuje na hrobe dvoch mladých obetí? Bolo to preto, dámy a páni, lebo vražda Ernesta Valka sa stala za vlády, v ktorej nebol Smer? My sme sa k týmto udalostiam postavili s úctou a s rešpektom. Nešpekulovali sme, neodsudzovali sme a neobviňovali. Čakali sme na výsledky vyšetrovania. Bohužiaľ, v tomto prípade sa stalo niečo, čo nemá v obdobe slovenskej histórie absolútne žiadnu podobnosť. V čom bol teda tento prípad iný? V miere jeho bezprecedentnej politizácie a v miere spoločného mediálneho útoku na legitímne zvolené ústavné orgány, aký v slovenskej histórii, ako som už povedal, nemá obdobu. Útok na vládu Slovenskej republiky, jednotlivých jej členov a strán vládnej koalície stál na troch pilieroch. Na prezidentovi, organizátoroch protestov a predovšetkým na médiách. To, čo sa udialo na medzinárodnej mediálnej scéne po vražde, opäť nemá obdobu. Asi žiadna krajina nezažila taký obrat ako Slovenská republika. Z noci na ráno sme sa stali z úspešnej krajiny neúspešnou a na pôde európskych inštitúcií sme boli doslova fackovacím panákom. Medzinárodné organizácie dezinterpretovali naše stretnutia, vytrhávali naše výroky z kontextu a tie vzápätí boli v médiách zneužívané na doslova dezinformácie. Mohol by som uviesť niekoľko konkrétnych príkladov. Za mesiac sme sa podľa nich stali čiernou dierou v strednej Európe a s veľkou radosťou žiaľ k tomu prispievali aj niektorí, predovšetkým opoziční slovenskí poslanci na pôde Európskeho parlamentu. Nebránili záujmy Slovenska, ale v mene účelovej vnútro politickej kalkulácie ešte prilievali olej do ohňa. Ak som často hovoril, že sa stratil konsenzus na vnútro politickej scéne v súvislosti so zahraničnou politikou, tak túto stratu občania mohli vidieť v priamom prenose. Strata zdravého rozumu a základnej lojality k štátu, aj to je dnešná opozícia. Ako príklad si dovoľím spomenúť rezolúciu Európskeho parlamentu a ďakujem našim europoslancom. Hovorím to s plnou vážnosťou a úprimnosťou, že sa k tomuto šialenstvu nepridali. Nikto nespochybňuje právo na slobodu tlače, na rešpekt k novinárskej profesii ako k akejkoľvek profesii, ktorú človek vykonáva korektne bez postranných úmyslov. Ale kritizovať Slovensko za to, že na rozdiel od mnohých iných členských štátov Európskej únie si volí generálneho prokurátora tajnou voľbou v parlamente, považujem za vrchol amaterizmu. Jednoznačne to považujem za nekompetentnosť príslušných pánov a dám a odporúčam im pri schvaľovaní takéhoto dokumentu viac uvažovať o demokratických politických inštitútoch, ako ich na Slovensku máme. V rezolúcii ma zarazila aj ďalšia vec, predstaviteľ medzinárodnej renomovanej žurnalistickej organizácie Reportéri bez hraníc konštatuje vrak, cítujem: desivú atmosféru voči novinárom na Slovensku a pritom tá istá organizácia už roky zaraduje našu krajinu medzi popredné krajiny v oblasti slobody médií, ďaleko pred tradičné demokracie, akými sú Spojené štáty, či Veľká Británia, či Francúzsko. Dokonca aj pri tom poklese, ktorý prirodzene nastal, pretože to bolo šialenstvo voči nám, ešte stále sme najlepší vo V4 a niektoré vyspelé demokracie stále prekračujeme. Nehovoriac o ďalších amatérskych častiach rezolúcie. Napríklad nám odporúča zriadenie medzinárodného vyšetrovacieho tímu, pritom už niekoľko dní predtým generálny prokurátor Slovenskej republiky Jaromír Čížnár v Haagu podpísal dohodu o zriadení tohto tímu. Alebo lepšiu ochranu oznamovateľov korupcie, pritom na Slovensku je už dávno v praxi zákon o ochrane oznamovateľov korupcie.

Čakal som, dámy a páni, milí priatelia, že hlava štátu urobí všetko preto, aby zo svojej pozície obhajovať úspešný príbeh Slovenska, ku ktorému sa tak vehementne

hlásil, keď sa mu to hodilo. Opak bol však pravdou a z Prezidentského paláca nezaznel jeden jediný hlas na obranu Slovenskej republiky. Žiaľ jeho úloha v marcových udalostiach bola viac než smutná a pre Slovensko nekonštruktívna. Tak si teda pripomeňme, čo sa stalo koncom februára na Slovensku. V pondelok 26. februára sa objavila správa o vražde novinára a jeho priateľky. Celý prvý týždeň som ja ako vtedajší premiér, vláda, polícia aj prokuratúra podnikali spoločné kroky smerujúce k jedinému, k úspešnému vyšetreniu a dolapeniu páchatel'ov. Dokonca sme urobili aj neštandardné kroky, ako bolo vypísanie finančnej odmeny. Tento čin sme jednoznačne odsúdili a sústredili sme sa na to, aby príslušné vyšetrujúce a dozorujúce orgány mali vytvorené čo najlepšie podmienky pre svoju prácu. Počas tohto prvého týždňa bol pán prezident v Rakúsku na lyžovačke. Situácia sa mu ani zďaleka nejavila taká vážna, aby sa unúval domov, čo je pri krízových udalostiach psou povinnosťou najvyšších reprezentantov štátu. A keď sa po týždni vrátil, otočil celý prípad do čisto politickej polohy. Vyhlásil, že buď nastane totálna rekonštrukcia vlády alebo predčasné parlamentné voľby. A dokonca povedal, že mu je jedno, aký je motív tejto vraždy, čo je jednoducho neprijateľné. Na takýto krok nemal prezident absolútne žiadny dôvod. Bol to jeho priamy útok na vládu, ktorá sa opierala o parlamentnú väčšinu s mandátom od ľudí z demokratických volieb z roku 2016. Vo svojom tanci na hrane ústavy prezident pokračoval aj neskôr. Zasahoval priamo do zloženia vlády, hoci sme jasne deklarovali, že aj budúci kabinet Petra Pellegriniho, má v parlamente jasnú väčšinovú podporu. Došli sme a ukázali sme reálne podpisy. Táto koalícia má jasnú väčšinu v Národnej rade Slovenskej republiky a bolo to naozaj na hrane ústavy, ako v danej situácii prezident postupoval. Mal absolútne nevhodné výroky k osobe policajného prezidenta a ja sa pýtam, či všetky jeho výhrady voči ministerstvu vnútra a vedeniu polície nesúviseli s faktom, že mal ako kandidát na prezidenta vážne problémy so zákonom a s daňami, ktoré dodnes nie sú uzavreté a ktoré sa prešetrujú. Možno by mu vyhovovalo mať väčší vplyv na ministerstvo vnútra a na políciu.

Slovensko zažilo protesty na námestiach, ktoré boli jasným prejavom miery demokracie a slobody v tejto krajine. Nikto nikomu v ničom nebránil. Každý má právo vysloviť svoj názor, hoci aj kritický a môže to byť veľmi kritický názor voči vláde, aj voči parlamentu. Otázka však znie veľmi jasne, kde je hranica, do ktorej sa majú cítiť volení zástupcovia ľudu viazaní požiadavkami ulice. Do ulíc a to je pravda, vyšli desaťtisíce ľudí. Ale strany vládnej koalície majú mandát od vyše milióna voličov, ktorí ich podporili v demokratických parlamentných voľbách. Pýtam sa, nikto nemusí prihliadať na ľudí, ktorí majú svoj názor ale ostávajú doma, pretože necítia potrebu kričať na námestiach? Som presvedčený, že takýto ľudia majú úplne rovnaké práva ako ich spoluobčania, ktorí verejne prejavujú nespokojnosť so všetkou úctou a rešpektom k právu na kritiku, k právu zhromažďovať sa a slobodne vyjadrovať svoj názor. Rozumiem emócií, ktorú v ľuďoch vzbudila smrť dvoch mladých ľudí. Mrzí ma len to, že každý boží deň netrepezlivo čakám, čo nám polícia povie. Lebo si myslím, že to je rozhodujúce. Jediný, kto vie pravdu, je opozícia a médiá. Presne vedia, kto ich zabil, prečo ich zabil a na tejto báze sa robí dnes na Slovensku aj politika. Rozumiem tlaku na čo najrýchlejšie chytenie páchatel'ov ohavnej vraždy. No absolútne odmietam, aby traja aktivisti diktovali najsilnejšej politickej strane na Slovensku, ktorá vyhrala štvoro parlamentných volieb, vrátane tých posledných, koho môže a nemôže nominovať na post ministra vnútra. Politickú zodpovednosť nesú tí, ktorí prešli parlamentnými voľbami. To je jediná možnosť, ako sa legitímne podieľa na moci. Inak, ako som už nadnesene povedal, dospejeme do stavu, kedy budú odsúdení vyberať ministra spravodlivosti a medvede ministra životného prostredia.

To, čo predviedli médiá a počas politickej krízy bol do veľkej miery koordinovaný frontálny útok na legitímnu politickú moc v krajine. Mnohí novinári sa absolútne spreneverili zásadným pravidlám svojho povolania: byť objektívny, dať priestor aj druhej strane nezneužívať svoju moc na presadzovanie osobných či politických záujmov, či overovať si informácie z viacerých zdrojov. Možno si spomínate, ako sa počas tých najťažších dní jednoducho niektoré médiá rozhodli a verejne to oznámili, že nebudú informovať o výstupoch predsedu vlády, lebo podľa nich šíri konšpiračné teórie. Kto dal novinárom právo na rozhodnutie, aby svojvoľne selektovali, komu dajú priestor a komu priestor nedajú. Akú majú zodpovednosť voči tomu vyše miliónu voličov vládnej koalície, ktorým upierajú právo na postoje legitímneho najvyššieho predstaviteľa výkonnej moci. Nie je to azda tak, že predovšetkým verejnoprávne médiá majú poskytnúť človeku čo najviac informácií a ponechať na ňom, aby si vytvoril vlastný názor na vec. Marcové udalosti však odhalili idú podstatnú skutočnosť. Stali sme sa svedkom paradoxu, keď slobodu slova nedemontuje politická moc, ale samotné médiá. Tie isté mainstreamové médiá užívajúce si slobodu slova, ktoré im garantovali moje vlády, my sme sa slobody slova nedotkli za desať rokov, čo sme vo vláde, sa zmenili na revolučné tribunály odsudzujúce politikov, spolupracovníkov, ako aj verejné osoby, ktoré nezastávajú ich názor. Takýto je stav médií po 25 rokoch budovania moderného štátu. Liberálne denníky sa dnes správajú ako politické strany, sú však omnoho efektívnejšie, majú širší záber a môžu manipulovať aj skutočnosťami. Zastráňujú našich voličov. Najímajú si agentúry, aby skúmali ich nálady a snažia sa umelo vytvoriť deliacu čiaru medzi mnou a novým predsedom vlády. Keď ideme my na prednášku na strednú školu, tak sa idú médiá roztrhnúť, čo tam robíme. Ale choďte dnes na stredné školy a nájdete tam týždenníky Týždeň rozdávané medzi študentov, nájdete tam liberálne noviny a rôzne poučky o tom, kto je na tomto Slovensku najlepší. Samozrejme určite to nie je strana Smer - sociálna demokracia. Chcem tu jasne a z tohto miesta im odkázať, strana Smer - sociálna demokracia nie je na jedno použitie. Prekonali sme mnoho krízových situácií a vždy sme sa vrátili naspäť silnejší a skúsenejší a verím, že aj to, čo sa deje dnes, sa bude v najbližších mesiacoch a rokoch opakovať.

Určite ste si všimli, dámy a páni, delegátky a delegáti, že medzi troma hlavnými aktérmi politickej krízy som nemenoval slovenskú opozíciu. Tá ňou totiž vôbec nebola. Jediné, o čo sa pokúšala, ako čierny pasažier naskočiť na lak hnaný občianskymi protestmi a odviesť sa k moci, o ktorú sa zúfalo usilujú a stále ju nie a nie získať vo voľbách. Je len príznačné, že ani na tie vytúžené námestia ich nepustili. Odkazujem opozícii, už konečne vyhrajte demokratické parlamentné voľby a zostavte vládu. Tak ako som zablahoželal prezidentovi Kiskovi v prezidentských voľbách, zablahoželám aj novému víťazovi demokratických parlamentných volieb. Opozícia nepredstavuje pre Slovensko absolútne žiadnu alternatívu. Svoju jedinou prácu vidia v organizovaní stoviek tlačových konferencií, na ktorých častokrát neoverenými a zavádzajúcimi informáciami útočia hlava-nehlava na predstaviteľov vládnej koalície. Budem to stále opakovať. Je zárukou sociálneho štátu, ako ho máme predpísaný v Ústave Slovenskej republiky a istou pre ľudí antisociálna strana SaS, ktorá napáda každé jedno sociálne opatrenie, ktoré Smer predloží? Hovoria to veľmi jasne, že všetky zrušia, no tak by mala verejnosť vedieť, že nebudú ani vlaky, nebudú ani lyžiarske zjazdovky, bude vyššia DPH. Ved' prvé, čo urobili v roku 2012, keď nastúpili do vlády, 2010, prvé, čo urobili, tak zvýšili DPH. Tá otázka je absolútne legitímna. Je zárukou stability strana SaS alebo OĽaNO, ktoré už raz v dojemnej zhode zvalili svoju vlastnú vládu? Je zárukou zodpovedného hospodárenia strana SaS, ktorej odvodové koliesko rozbil na pár pokračovaní mladý bloger? Napísal tri

články a bolo po celom koliesku pána Sulíka. Prečo nehovoríme verejnosti, že tento nápad z dielne SaS by znamenal dopad na štátny rozpočet miliardu eur. Na jednej strane hovoria, že poďme viacej dať do školstva, do zdravotníctva, do bezpečnosti a rovnako príjmu opatrenia, na základe ktorého vyťahnu zo štátneho rozpočtu jednu miliardu eur. A keď vidím tie bilbory ako stojí pán Sulík s pánom Galkom, že bezpečnejšie Slovensko - áno, keď nás budú všetkých odpočúvať, tak budeme sa asi cítiť bezpečnejšie, pretože pán Galko dal odpočúvať novinárov. Nuž páni novinári, rád vás tu vidím, ale tú otázku vám postavím: Čo by ste urobili, keby to bol minister obrany za Smer - sociálna demokracia, ktorý by politicky zodpovedal za odpočúvanie novinárov? Boli tu pokusy na odpočúvanie hovorca opozičnej politickej strany, nehovoriac o sekretárkach, spolupracovníkoch a jednom chudákovi vodičovi kamiónu, ktorý náhodu išiel za pánom Galkom v aute a mal pocit pána Galko, že je ohrozený, tak ho dal odpočúvať. Toto je tá alternatíva, dámy a páni, pre Slovensko? Toto máme brať akože smrteľne vážne? Jednoducho, opozícia neexistuje a ani neexistovala počas týchto krízových období, ktoré sme tu videli. Je zárukou dobrej zahraničnej politiky strana SaS, ktorej predseda spochybňuje Európsku úniu? A nazýva Francúzsko a Nemecko, že to je nejaká okresná liga? To snáď nemyslíme vážne. Ja chcem poďakovať Petrovi za to, že od samého začiatku spustil veľmi jasnú zahraničnopolitickú iniciatívu. Veľmi sa teším, že ho čaká významná návšteva v Berlíne, pretože naše vzťahy s týmito krajinami boli korektné, konštruktívne. Mali sme a máme vynikajúce meno v Európe a našou povinnosťou je pokračovať v týchto iniciatívach, ktoré sme urobili. Dámy a páni, je zárukou bezpečnosti Slovenska politická strana, ktorá je vedená regulárnym mafiánom? O ktorom píše dokument Národného bezpečnostného úradu a ktorý sa fotil s bossmi slovenského podsvetia na zahraničných dovolenkách? Je zárukou pokoja a čistoty slovenskej politiky strana s niekoľkými členmi vedená daňovým podvodníkom, ktorému nie je sväté nič, ani smrť dlhoročného predsedu Národnej rady Slovenskej republiky a ešte aj na tej ide primitívne a vulgárne parazitovať? Toto je tá alternatíva pre Slovensko?

Samozrejme, že sme veľmi dlho vo vláde, sme veľmi dlho v politike, robíme chyby, ale nikto by neparazitoval na smrti. Nikto z nás by netancoval na hrobách zabitých ľudí. Nikto by nerobil to, čo títo ľudia robia. A toto musíme hovoriť podstatne častejšie a otvorene vo vzťahu k celej slovenskej verejnosti. Moja abdikácia z funkcie predsedu vlády nebola žiadnym prejavom slabosti, ani žiadnym podľahnutím nátlaku z námestí. Bol to prejav zodpovednosti v situácii, keď jeden z koalíčných partnerov veľmi vážne prehodnocoval svoje pôsobenie vo vládnej koalícii a my sme prakticky už mali na stole dátum predčasných parlamentných volieb. Buď by to bol 7. júl tohto roka, alebo to mohol byť september tohto roka. Táto koalícia však, ako som uviedol, nemá alternatívu a našou povinnosťou je udržať ju. Urobil som všetko preto osobne, aby sa to podarilo. A vďaka tomu dnes nemáme na Slovensku chaos a anarchiu v podobe pánov Sulíka, Matoviča, Kollára a boh vie ešte koho iného, ale ústavným spôsobom vyriešenú politickú krízu. My sme ústavným spôsobom vyriešili politickú krízu. Sme v novej situácii, keď na čele strany a na čele vlády sú dvaja ľudia. Nemôžete mi poprieť, že túto tému som niekoľkokrát otváral, že by možno stálo za to sa porozprávať o rozdelení stranického pôsobenia a pôsobenia v exekutive. Budem o tom hovoriť v tej druhej pracovnej časti. Dôsledkom toho je, ak je aj predsedom vláda, aj predsedom strany, veľmi hrubé zanedbanie vnútrostraníckej práce. A možno teraz sa nachádzame v novej kvalite, ktorú musíme spoločne maximálne využiť. Myslím, že situácia, kedy na čele strany stojí jeden človek a na čele vlády stojí druhý, s ktorým si mimoriadne dobre rozumieme, sme priatelia, je pre nás obrovskou príležitosťou. Peter ako šéf výkonnej moci má moju plnú dôveru a môže

sa sústrediť na všetku mimoriadne náročnú agendu predsedu vlády a vniesť do nej nové pohľady a dynamiku. Dúfam, že mi veríte, ak poviem, že práca predsedu vlády je náročná, lebo som to robil desať rokov. Viem, do čoho ide a čo ho všetko ešte len čaká. Ja sa budem môcť naplno venovať strane, podstatne viac sa stretávať s vami všetkými, s ľuďmi, s voličmi, počúvať ich a formovať našu stranícku politiku. Dáme dohromady stranícku centrálu, ďakujem za nasadenie Viktorovi Stromčekovi a ďalším ľuďom a domnievam sa, že tento tandem môže priniesť v slovenskej politike úplne nové vetry. Chce tu znovu jasne povedať, že žiadna z politických strán neurobila toľko sociálnych opatrení na zlepšenie života pre ľudí, ako Smer - sociálna demokracia. A pripravujeme ďalšie. Ďalšie, ktoré zlepšia kvalitu života pre mnohé sociálne vrstvy. Seniormi počnúc a mladými rodinami končiac. Budúce dva roky budú rokmi zvyšovania plátov. Razantne chceme zvýšiť platy v štátnom aj verejnom sektore. Zdravotné sestry, učitelia. Ale aj minimálnu mzdu, kde chceme razantne prekročiť 500 eur, čo bude tlačiť na zvyšovanie miezd vo všeobecnosti. Sme sociálnou alternatívou pre Slovensko a sme zárukou, že budeme urýchľovať približovanie sa k priemeru životnej úrovne Európskej únie. My sme dnes už niekde na úrovni 78 - 79 percent a naším cieľom je dostať sa na úroveň 85 percent niekedy do konca roka 2020, čo nie je až taký nereálny cieľ. Ale ako sa to dá urobiť, ak vám niekto dá koliečko a rovno vytiahne zo štátneho rozpočtu miliardu eur? Ako to chceme jednoducho urobiť? To sú veci, o ktorých budeme musieť omnoho častejšie a podstatnejšie hovoriť. Sme zárukou a to musím tiež pripomenúť, že tu nikdy nepreváži v strede Európy iný civilizačný model. A vždy budeme čtiť tradície, na ktorých naša štátnosť stojí. Myslím, že presne viete, o čom teraz hovorím. Nebudem sa teraz vracaať k téme migrácie, ale predpokladám, že život nám ju niekedy opäť prinesie, preto treba znovu zopakovať, že tu nikdy nepreváži iný civilizačný model ako ten, ktorý patrí do stredu Európy. Za uplynulý mesiac všetci cítíme snahu mienkotvorných médií, ktoré sa ruka v ruke spolu s opozíciou snažia vymazať stranu Smer - sociálna demokracia z politickej mapy, zastrášať jej voličov a sympatizantov, kriminalizovať nás a obviňovať aj za veci, za ktoré nenesieme žiadnu zodpovednosť. To je taká móda dnes, obviníť každého bez akýchkoľvek jednoducho dôkazov. Spomeňte si na príklad štátnej tajomníčky pani Jankovskej. Desať dní ste ju varili ako guláš. Desať dní každý boží večer, až v jedenásty deň došiel človek, samozrejme odsúdený, pretože pre vás je odsúdený dôveryhodnejší ako človek, ktorý je nevinný, ktorý povedal, že všetko si vymyslel a sa ospravedlnil. Prečo ste jedenásť dní nevarili ako guláš to, že pani Jankovská je absolútne v tom nevinne a že nejaký odsúdený, ktorého ona odsúdila pred 15 alebo 20 rokmi ju takýmto spôsobom obvinil? Toto sa bohužiaľ deje a sme toho svedkami na každodennej báze. Máme taký pocit, dámy a páni, že médiá to robia len preto, aby prekryvali úspešné opatrenia a výsledky, ktoré nám nemôže nikto zobrať. Nezamestnanosť 5,5 percenta. Kto o tom píše? Píšete tým titulky, začínate tým vaše správy? Milión šudí chodí zadarmo vo vlakoch, píšete o tom? Pomohli sme tisícom rodín s opatrením, ktoré sa týkalo napríklad lyžiarskych zájazdov. Urobili sme milión iných konkrétnych opatrení, vrátane zvyšovania minimálnej mzdy a ďalších a ďalších vecí. Pripúšťate naše obviňovanie a dávate priestor opozícii len preto, aby ste prekryvali úspechy, ktoré máme. Samozrejme, ja sa k tomu hlásim, že robíme aj chyby, ale robíme obrovský kus poctivej práce, za ktorou ja stojím a za ktorú sa aj bude stále stavať ako predseda strany Smer - sociálna demokracia.

Vážené delegátky, vážení delegáti, milí priatelia, očakávam od každého jedného z vás, z nás, vrátane mňa, či už na úrovni predsedu strany, predsedu vlády, ministra, poslanca či radového člena, že sa zmobilizujeme, že sa nedáme zastrášiť a budeme

sa biť o to, aby sa presadili naše sociálne videnia. Aby sa jednoducho na Slovensku ekonomicky a sociálne žilo lepšie. Že nedovolíme, aby amatéri a liberálni a pravicoví avanturisti so svojimi naivnými ekonomickými predstavami ohrozili sociálne postavenie našich občanov. Pretože to hneď urobia. Vám garantujem, že keď prídu, hneď pozvyšujú dane. Tak to urobili, máme živé skúsenosti z roku 2010. Preto tu z tohto miesta chcem Slovensku, voličom ako aj našim neprajníkom jasne povedať: Nikam neodchádzame, nikam neodchádzame. My všetci, čo sme tu. A sme pripravení zodpovednou sociálnou politikou sa znovu pobiť o život a dôstojnú perspektívu ľudí na Slovensku. Ďakujem pekne."